

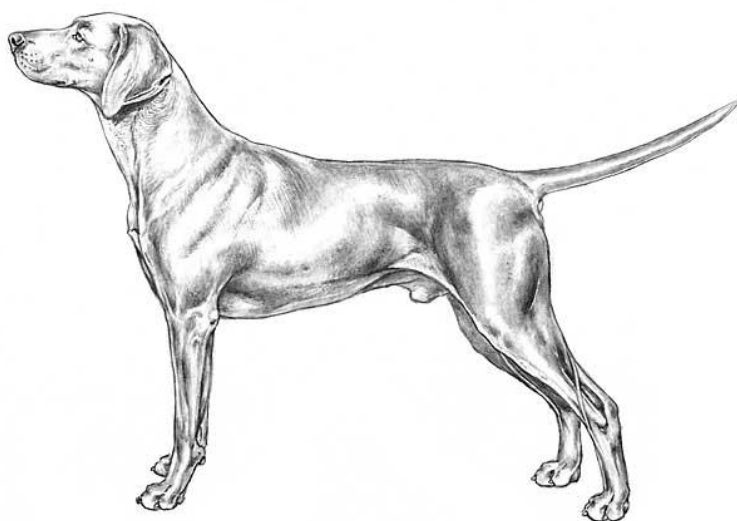
Gruppe: 7

FCI rasenr: 99

FCI dato: 26.05.2015

NKK dato: 25.02.2016

WEIMARANER

M. DAVIDSON

Nordisk Kennel Union
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben

GRUPPE: 7
FCIs RASENR.: 99
Original: 26.05.2015
Revidert: 25.02.2016

RASEBESKRIVELSE FOR **WEIMARANER**

OPPRINNELSES LAND

/HJEMLAND: Tyskland

BRUK: Som en allsidig jakthund må weimaraneren ha alle egenskaper som er nødvendig for å jakte på feltet, i skogen og i vann, både før og etter skudd.

FCI-KLASSIFIKASJON: Gruppe 7, Stående fuglehunder, seksjon 1.1. kontinentale fuglehunder, type braque. Med jaktprøve.

KORT HISTORIKK: Det er mange teorier omkring rasens opprinnelse, men bare en ting er sikkert; allerede i første tredjedel av det 19. århundre hadde man slike hunder ved hoffet i Weimar. Før raseavl startet var rasen stort sett i hendene på profesjonelle jegere og skogvoktere i sentrale Tyskland, stort sett i Weimar og Thuringen. Den ble etter hvert krysset med hønsehund. Fra 1890 ble det avlet etter en plan og innført i registreringsbøker. I tillegg til korthårs weimaraner dukket også en langhåret variant opp. Siden registreringene startet har weimaraneren vært renrasert, uten innkrysning av andre raser, i særdeleshet pointer. Den regnes derfor som den eldste, tyske stående fuglehund og har vært registrert siden 1900.

HELHETSINNTRYKK: Middels stor til stor jakthund av hensiktsmessig arbeidstype. Formvakker, senete med kraftig muskulatur. Tydelig kjønnspreget.

VIKTIGE PROPORSJONER: kroppslengde:mankehøyde = 12:11,
-Avstanden fra snutespiss til stopp noe lengre enn fra stopp til nakkeknøl.
-Avstanden fra albue til midt på mellomhånden er omtrent det samme som fra albue til manken.

ADFERD/

TEMPERAMENT: Allsidig, lettført, stabil og pasjonert jakthund med et systematisk og utholdende søk, men ikke overdrevent temperamentsfull. Særdeles god nese. Skarp overfor vilt, vaksom men ikke aggressiv. Pålitelig i stand og under vannarbeid. Påfallende gode anlegg for arbeid etter skuddet.

HODE:

Skalle:

Skalle: I harmoni med kroppens størrelse og snutepartiet. Bredere hos hanner enn hos tisper, men forholdet lengde/bredde er harmonisk hos begge. Fordypning midt i pannen. Nakkeknølen lett til middels markert. Tydelige kinnbensbuer bak øynene.

Stopp: Meget svakt markert.

ANSIKTSDEL:

NESEBRUSK: Stor, skal stå foran underkjeven. Mørk kjøttfarget, går jevnt over i grått bakover.

SNUTEPARTI: Lang, kraftig, særlig hos hannhunder. Sett i profil virker den nesten kantet. Partiet ved hjørnetennene like kraftig som ved jekslene. Rett neserygg, ofte litt hvelvet, men aldri konkav.

LEPPER: Moderat dype, kjøttfarget som gommene. Liten leppefold.

KJEVER/TENNER: Kraftige kjever, fullt tannsett, regelmessige og kraftige. Saksebitt.

KINN: Muskuløse, tydelig markerte.

ØYNE: Mørk til lyst ravfargede, intelligent uttrykk. Himmelblå hos valper. Runde, en aning skråstilte. Godt tilliggende øyelokk.

ØRER: Brede og ganske lange, rekker til munnviken. Høyt og smalt ansatt, spisst avrundet, Dreies lett forover når oppmerksom og danner folder.

HALS: Bæres stolt. Edel og fint avrundet nakkebue. Muskeløs, nesten rund, ikke for kort, tørr. Blir kraftigere mot skuldrene og går harmonisk over i skulderpartiet, manke og bryst.

KROPP:

OVERLINJE: Går harmonisk fra den buede halslinjen over i godt markert manke til den ganske lange og sterke ryggen.

MANKE: Godt markert

RYGG: Stram og muskuløs, uten svai. Ikke overbygget. En ganske lang rygg er rasetyrisk og ikke en feil.

LEND: Bred, muskuløs, rett eller lett buet, stram overgangen fra rygg til lend

KRYSS: Bekkenet langt og moderat skråstilt

BRYST: Kraftig, men ikke overdrevent bredt. Tilstrekkelig dybde, rekker til albue, og tilstrekkelig lengde. Godt hvelvet uten å bli tønneformet. Lange ribben. Godt markert forbryst.

UNDERLINJE/BUK: Stiger lett, men ikke oppknepet.

HALE: Noe lavere ansatt,- under rygglinjen, enn hos sammenlignbare raser. Kraftig og godt behåret. Hengende når hunden er i ro, når oppmerksom eller ved arbeid bæres den vannrett eller også høyere. **I land hvor dette er lovlig, kan halen til hunder brukt på jakt kuperes.**

LEMMER:

FORPART:

HELHETSINNTRYKK: Høybent, senete, rette og parallelle, men ikke bredstilt.

SKULDER: Lang og skråstilt. Godt tilliggende. Meget muskuløs. Velvinklet mellom skulderblad og overarm.

OVERARM: Skråstilt, tilstrekkelig lang og sterk.

ALBUE: Frie, verken inn- eller utoverdreide.

UNDERARM: Lang, rett og loddrett.

HÅNDEDD: Kraftig og stram.

MELLOMHÅND: Senet. Lett skråstilt.

FORPOTER: Kraftige, rettet framover. Godt sluttede, hvelvede. De to midterste tærne er lengre, dette er rasetyrisk og ikke en feil.

BAKPART:

HELHETSINNTRYKK: Høybent, senete, og muskuløse. Parallelle, ikke inn- eller utoverdreide.

OVERLÅR: Tilstrekkelig lange, kraftige og meget muskuløse.

KNE: Kraftige, tørre.

UNDERLÅR: Lange, tydelig fremtredende sener.

HASELEDD: Kraftige, tørre.

HASER: senet, nesten loddrett mot bakken.

BAKPOTER: Kraftige, kompakte, uten sporer*, ellers som for forpotene

BEVEGELSER: Jordvinnende og flytende. For- og bakben føres parallelt. Lang og flat galopp. Stram rygg i trav. Passgang er uønsket.

HUD: Kraftig. Tilliggende, men ikke for stram.

PELS:

HÅRLAG:

Korthåret: Kort (men lengre og tettere enn hos de fleste lignende raser) . Kraftig, meget tett, glatt tilliggende dekkpels. Uten eller med lite underull.

Langhåret: Myk, lang dekkpels med eller uten underull. Glatt eller lett bølget. Langt, nedhengende beheng ved ørebasen, fløyelsmyk pels tillatt på ørespissene. Pelslengden på flankene 3-5 cm. På halens underside, forbryst og buk noe lengre. Godt med busker og beheng, men noe kortere hår nedover. God fane på halen. Behåring mellom tærne. Kortere pels på hodet.

Hårlag svarende til dobbel pels (stockhaar) med middles lang, tykk og godt tilliggende dekkpels, tett underull og moderat utviklede bukser og beheng forekommer hos hunder med blandete arveanlegg.

FARGE: Sølvgrå, rådyr- eller musegrå, og overganger mellom disse fargenyansene. Hode og ører ofte noe lysere. Hvite tegninger bare i liten utstrekning tillatt på bryst og tær. Noen ganger finnes en mer eller mindre tydelig, mørk ålestripe langs ryggen.

STØRRELSE OG VEKT:

Det anbefales å ta med en høyde- og vektgrense i hver standard for å unngå overdrivelser. Alle endringer i standarder som ansees som usunne for rasen vil bli forkastet.

<u>MANKEHØYDE.</u>	hannhund:59-70 cm,	tispe: 57 -65 cm
<u>VEKT:</u>	hannhund: 30-40 kg	tispe: 25-35 kg

FEIL:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er skal graderes etter hvor stort avviket er og effekten på hundens helse og velferd, samt dens evne til å utføre sitt tradisjonelle arbeid.

ALVORLIGE FEIL:

- Utbredt ullpels hos korthår
- **Svært krøllet eller lite faner hos langhår**
- Hvite tegninger annet enn på bryst og tær
- Ører: svært korte faner eller svært lange, ikke vridde.
- **Ryggen svært svai eller karpet. Tydelig overbygget.**
- **Særlig uttalt løs halshud**
- Tydelig kuhaset eller hjulbent
- Dårlig vinkling. Tydelig utoverdrede albuer. Sprikende poter.

DISKVALIFISERENDE FEIL:

- . aggressive eller svært sky hunder (obligatorisk i alle standarder!)
- Alle hunder som viser tegn på fysiske eller psykiske defekter (obligatorisk!)
- utypisk
- feil som hindrer en hund vinne uansett premiegrad på utstilling,- bittfeil, uakseptabel farge, for stor eller for liten i forhold til standarden.
- **Dårlig kjønnspreg**
- **Tydelig avvik i proporsjoner**
- **Mer enn 2 cm avvik fra ønsket størrelse i hht standard**
- Absolutt utypisk, framfor alt tung eller svakelig.
- Absolutt uproporsjonert
- Ekstremt dårlige bevegelser
- Hudmisdannelser og defekter
- Delvis eller hel mangel på pels
- **Manglende faner på buk og ører (langhår)**
- **Avvikende farge fra det grå,- så som gul- eller brunaktig, tan tegninger.**
- **Blå farge**
- **Utypisk snuteparti, f.eks konkav neserygg. For kort snute, spiss, romersk med for korte lepper.**
- **Entropion, ektropion, Mindre, ensidige defekter i øyelokk.**
- **Mangel av mer enn to PM1 eller M3**
- **Brystkasse- og buk-misdannelser. Tønneformet brystkasse. Utilstrekkelig dybde eller lengde, for mye opptrukket buk**
- **misdannede ben**
- **Andre misdannelser.**
-

NB!:

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass i pungen. Ifølge norsk lov er kupering av ører og hale og fjerning av sporer forbudt.

Bare funksjonelle og klinisk friske hunder med rasetypisk bygning skal brukes i avlen.

ANATOMICAL FEATURES

